

Ara vendran les lamentacions?

No serà que no s'hagi repetit vegades, que el sistema és insostenible.

Que duim un ritme que no pot durar gaire.

Que s'està tensionant en excés.

Que és necessari enfortir certes qüestions de base, com les condicions laborals de les treballadores i treballadors, l'adaptació al canvi climàtic, la qualitat davant la quantitat.

Que la població local s'ha de prioritzar per damunt dels visitants, garantint uns serveis públics en condicions, l'accés a l'habitatge i sous dignes.

Però no. Tot això ha entrat per una orella de governants i patronals, ha travessat el seu cervellet i ha sortit per l'altra orella sense causar la més mínima connexió neuronal.

Perquè mentre han arribat turistes a cabassos, res no ha preocupat.

Mentre mos han col·lapsat de cotxes de lloguer, res no ha preocupat.

Quan no se trobava mà d'obra i s'havia de contractar població migrada amb condicions sovint més que dubtoses, res no ha preocupat.

Durant tots els anys que s'han sobreexplotat els nostres recursos naturals, a base de ciment, consum d'aigua potable, vessaments de fecals, fondejos incontrolats i altres, res no ha preocupat.

Durant les darreres dècades s'ha anat cap al precipici, corrent cada temporada més i més aviat, amb les cucales posades, sense mirar enrere. *Carpe diem. Ande yo caliente.*

Per moltes campanyes de blanqueig que s'hagin fet, amb fal·làcies com el turisme sostenible, la desestacionalització o el turisme de qualitat, cada dia més gent érem conscients que aquest sistema beneficia únicament a les elits de sempre i perjudica a la gran majoria de la ciutadania. Mos han criticat, mos han insultat, mos han assenyalat fins que no hem pogut pus i hem sortit al carrer a dir "basta".

Ja no som només els "turismofòbics" que hem posat peu fiter. Estam tocant amb les mans que l'espoli ambiental, econòmic i social que genera el monocultiu turístic està hipotecant el nostre present i el futur dels nostres infants.

Amb la crisi de l'habitatge començam a ser conscients que això no va de viure o no viure del turisme, sinó de viure amb dignitat a ca nostra. Ara entenem que està en joc la nostra supervivència com a poble, que hem de decidir entre ser un decorat o ser un poble viu.

I mentre la classe treballadora fa molt de temps que feim equilibris per arribar a final de mes, que passam pena quan el contracte de lloguer acaba, que hem de mirar prim quan anam a fer la compra, els amos i senyors del turisme a Mallorca han seguit vivint a tot gas, a costa nostra, dels nostres paisatges, dels nostres espais públics, dels nostres recursos. Sense passar gens de pena.

“Què deis, de canvi climàtic?”, “Què deis de crisi habitacional?”, “Què deis, del cost de la vida?”.

I ara s'encenen “totes les alarmes”. Ara hi ha terrasses buides. Ara sobren treballadors.

I encara tenen la barra de dir que la culpa és de les protestes i que qui ho pagarà serà la classe treballadora.

Que s'hagi sobreexplotat la gallina dels ous d'or, no hi té res a veure?

Que s'hagin obert negocis de capital estranger arreu, sense cap més objectiu que fer caixa, no hi té res a veure?

Que els preus estiguin pels níguls, a vegades amb una qualitat més que qüestionable, no hi té res a veure?

Que s'hagi perdut l'essència i l'autenticitat, no hi té res a veure?

Que els carrers estiguin bruts, sense ombra i plens de gent, no hi té res a veure?

Que als carrers comercials es trobin les mateixes franquícies aquí que a qualsevol altre poble del planeta, no hi té res a veure?

Que les carreteres estiguin col·lapsades de cotxes, no hi té res a veure?

Que s'hagi menystingut la població resident durant anys, aveciant només als turistes i passant de noltros els mesos d'hivern, no hi té res a veure?

Per favor, senyors empresaris que passau tanta pena i anunciavau el col·lapse: no mos prengueu per beneïts. El col·lapse el mos ha duit l'ambició d'alguns de vosaltres, que amb el beneplàcit de la majoria de governants heu cremat el nostre futur.

Abans d'acusar i lamentar-vos, feis una profunda autocrítica.

Perquè no, no vivim del turisme. Intentam sobreviure a pesar del turisme.

Més per Sóller